

Ecz. Mehmet DOMAÇ
(TEB Genel Başkanı)

Bu yıl 14 Mayıs'ta, Bilimsel Eczacılığın 167 inci yıldönümünü kutladık. 20 Eylül 1967'de yapılan Merkez Heyeti Toplantısı'nda eczacılık mesleğinin tarihinin yazılmasında büyük emeği geçmiş olan Prof. Dr. Turhan Baytop'un hazırladığı rapor doğrultusunda Sultan II. Mahmut tarafından içinde Eczacılık Sınıfı bulunan Askeri Tıp Mektebi'nin açıldığı gün olan 14 Mayıs 1839'un milat kabul edilmesine karar verilmişti. 14 Mayıs 1968'den bu yana, her yıl kesintisiz olarak Bilimsel Eczacılık Günü'nü kutluyoruz. 14 Mayıslar bizim için yıl boyunca biriktirdiklerimizi bir araya getirme ve sunma fırsatı da veriyor. Bu yıl, her yıl geleneksel hale getirdiğimiz Basın Açıklaması dışında Gaziantep, Kayseri, Konya, Samsun ve Tekirdağ'da eczacı meslektaşlarımızla bir araya geldik. Eczacılığın geleceğinden geri ödemeye, akılcı ilaç kullanımından 6197 sayılı Yasa değişikliğine kadar çok çeşitli konularda konuşma ve birbirimizi dinleme şansımız oldu.

Tartışma kelimesini toplum olarak çok kullanıyoruz, ancak derinliğini ve önemini ne kadar biliyoruz ve uyguluyoruz? Bundan emin değilim. Tartışma aynı zamanda bir konunun enine boyuna irdelenmesidir. Bir şeyi tartışabilmek için somut bir sorunun olması, bu soruna yönelik bir amaca ve hepsinden önemlisi de o konu hakkında bütünsel bir bilgi birikimine sahip olunmasıdır.

Tartışma, insan zekasını geliştirmenin en önemli yollarından bir tanesidir. Uzmanlar insanın öğrenmesini kapasiteleri farklı postane şebekelerine benzetir. Ne kadar çok okunur ve irdelenirse beynin kapasitenin o denli arttığı ve olayları kavramaya o denli vakıf olduğu bilinmektedir. Okumak ne kadar gerekli ise, okunanlar hakkında başkalarının görüşlerini almak da o kadar gereklidir. Kişisel deneyim ne kadar gerekliyse, başkaları-

nın deneyimlerinden öğrenmek de o kadar gereklidir. Tartışmayı, birbirini yenmek, alt etmek gibi niyetlerle yapmaya başlarsak, her şeyden önce kendi zekamıza ihanet etmiş oluruz. Onu geliştirmenin temel yollarından birini kapatmış oluruz.

Bilgi toplumunun en önemli ögesi, sermayeden daha da önemli bir unsur olan yetişmiş insan potansiyelidir. Yetişmiş insan potansiyeli de, yalnız öğretilmiş, elinde diplomaları olan dil bilen değil, aynı zamanda çok boyutlu, bağımsız ve bütünsel düşünebilen, yaratıcı, evrensel değer yargılarına sahip ve düşündüğünü doğru ifade edebilen kişilerin yetiştirilmesidir.

Tartışarak zenginleşmek, her düşüncenin karşıtını alarak analiz ve sentez yeteneğinin gelişmesi gerekir. Eğer karşınızdakinin söylediğini dinlemiyorsanız, sadece kendiniz konuşuyorsanız analiz ve sentez yapamayan bir insan olarak kalacaksınız demektir.

İnsanların bir araya geldikleri örgütlü yapılarda tartışma kültürüne sahip olmak özellikle önemlidir. Çünkü burada söz konusu olan, sizin zekanız değil, toplumun geleceğidir. Bu bakımdan, istemeseniz de birbirinizi anlamak zorunda olduğunuz zeminlerin peşinizden gelmesine izin vermelisiniz. Çünkü bu sizin, sadece kendinize karşı değil, topluma karşı da sorumluluğunuzdur.

Bilimsel düşünmenin temel koşulu, tartışma kültürüne sahip olmaktır. Ancak bu kültüre sahip olan insanlar düşünür, irdeler, düşündüğünü her koşulda ifade edebilir. Kavga etmez, yol alır. İlerleme, ancak böyle insanların yan yana gelmesi ile olacak. Bilimsel eczacılığın gereğini yerine getirmek için; herkesin özgür düşünebilen, özgüvenli, bağımsız karar verebilen, yaşama bütünsel bakabilen insanlara sahip çıkması dileği ile.